

Sygn. akt III Ca 973/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SO Gabriela Sobczyk

Sędzia SR (del.) Roman Troll

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2014 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa G. H.

przeciwko M. S. (1)

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Jastrzębiu - Zdroju

z dnia 6 grudnia 2013 r., sygn. akt III RC 454/13

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Jastrzębiu-Zdroju do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Ca 973/14

UZASADNIENIE

Powódka G. S. ostatecznie żądała ustalenia,

że ciążący na niej obowiązek alimentacyjny względem pozwanego M. S. (1) wygasł z dniem 1 08 2013r. oraz zasądzenia na jej rzecz od pozwanego kosztów procesu. Uzasadniając żądanie twierdziła, że Sądu Rejonowego

w J. w wyroku z dnia 2 03 2011r. w sprawie o sygn. akt III RC 335/11 zasądził od niej na rzecz pozwanego alimenty w wysokości po 600 zł miesięcznie. Obecnie pozwany ma 27 lat, jest osobą niepełnosprawną i z tego tytułu otrzymuje świadczenia socjalne, których jest w stanie samodzielnie zaspokoić swoje potrzeby. Powódka obecnie nie pracuje i pozostaje na utrzymaniu męża i nie jest w stanie płacić zasądzonych alimentów.

Pozwany M. S. (1) wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu.

Podnosił, że wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 26 04 2012r.

w sprawie sygn. akt III Ca 1543/11 zmieniono wyrok Sądu Rejonowego w J. z dnia 2 03 2011r., sygn. akt III RC 335/11 w ten sposób, że w miejsce kwoty 600 zł zasądzono na jego rzecz alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie. Egzekucja alimentów od powódki jest bezskuteczna. Rozpoznano u niego schizofrenię i w orzeczeniu lekarza ZUS został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy do 28 02 2014r. Ze względu na stan zdrowia zamieszkuje on u swojego ojca M. S. (2) i obaj ponoszą koszty utrzymania mieszkania. Powódka nie przedstawiła żadnych dowodów, że nie posiada środków pozwalających jej na realizowanie obowiązku alimentacyjnego.

Sąd Rejonowy w Jastrzębiu - Zdroju w wyroku z dnia 6 12 2013r. oddalił powództwo oraz orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia jako podstawę prawną rozstrzygnięcia wskazał regulacje: art.138 k.r.o. oraz art. 133 § 1 k.r.o art. 135 § 1 i 2 k.r.o. Stwierdził, że od czasu ustalenia ostatnich alimentów upłynął okres 1,5 roku, w którym pozwany pomimo osiągnięcia pełnoletniości nadal wymaga pomocy obojga rodziców. Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS okres jego całkowitej niezdolności do pracy został przedłużony do 28 02 2014r. Obecnie utrzymuje się on z renty socjalnej w kwocie 698,17 zł, z zasiłku pielęgnacyjnego w kwocie 153 zł oraz wynagrodzenia za pracę w kwocie 633,01 zł. Z materiału dowodowego wynika, że nadal choruje, zażywa leki i wymaga stałej opieki. Odnosząc się do aktualnej sytuacji osobistej i majątkowej powódki G. S. stwierdził, że nie jest mu ona znana, gdyż pomimo prawidłowego wezwania powódka nie stawiała się ona na rozprawę i nie usprawiedliwiła swojego niestawiennictwa, a w toku postępowania nie przedłożyła żadnych dokumentów dotyczących jej sytuacji osobistej i majątkowej. Wskazał, że w na-stępstwie tego nie mógł porównać obecnej sytuacji powódki z warunkami

i okolicznościami poprzednio istniejącymi, aby ustalić czy zaszły okoliczności uzasadniające wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanego.

Następnie wziął pod uwagę, że powódka od 2010r. nie wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego, nie uczestniczy w życiu pozwanego, nie daruje mu żadnych prezentów, nie zaprasza do siebie na wakacje czy ferie zimowe i z tych powodów oddalił powództwo. O kosztach procesu orzekł na podstawie regulacji art. 98 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżyła **powódka G. S.**, która wносиła o jego zmianę poprzez ustalenie, że jej obowiązek alimentacyjny w stosunku do pozwanego wygasł oraz zasądzenie od pozwanego na jej rzecz zwrotu kosztów procesu.

Zarzucała, że popełniono błąd w ustaleniach faktycznych, ustalając, że pozwanemu brakuje środków finansowych dla zaspokojenia jego uzasadnionych potrzeb

w sytuacji, kiedy potrzeby te oszacowane zostały na kwotę 1.300 zł miesięcznie,

a pozwany osiąga z tytułu pracy oraz należnych mu świadczeń kwotę 1.484,18 zł.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenia powódki przyjmując, że mają one źródło w regulacjach prawnych przytoczonych

w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, lecz wadliwie rozpoznał sprawę.

Gromadząc materiał dowodowy na posiedzeniu rozprawy w dniu 6 12 2013r. dopuścił dowody: z przesłuchania świadka – którego nie oznaczył – na okoliczność kosztów związanych z utrzymaniem pozwanego” oraz z przesłuchania stron „na okoliczność możliwości zarobkowych i majątkowych powódki...”, który jednak wadliwie przeprowadził.

Z protokołu tego posiedzenia wynika bowiem, że dowód z zeznań M. S. (2), ojca pozwanego, a więc osoby nie posiadającej statusu strony, przeprowadził „w trybie art. 304 k.p.c.” a dowód z przesłuchania stron przeprowadził tylko z przesłuchania pozwanego, nie przeprowadzając go

z przesłuchania powódki ani też stosownie do regulacji art. 302 § 1 k.p.c.

nie ograniczając go formalnie do przesłuchania pozwanego, do czego zresztą nie był uprawniony (Przy rozpoznaniu sprawy umknęło bowiem jego uwadze,

iż powódka mieszka obecnie w Holandii tj. poza granicami Polski, co z uwagi

na znaczne oddalenie jej miejsca zamieszkania obligowało go do przeprowadzenia dowodu z jej przesłuchania w charakterze strony w drodze pomocy prawnej, czego zaniechano. Więcej wzywając powódkę na posiedzenie rozprawy wyznaczone na dzień 6 12 2013r., nie oznaczył w wezwaniu celu jej stawien-nictwa oraz skutków jego zaniechania przez co naruszył regulacje art. 150 k.p.c.

i § 73 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 02 2007r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych, k - 37 akt).

W następstwie tego w materiale sprawy brak jest wiarygodnych informacji pozwalających poczynić ustalenia faktyczne dotyczące - zasadniczych dla rozstrzygnięcia sprawy - okoliczności aktualnej sytuacji majątkowej i rodzin-nej powódki.

Doprowadziło to w konsekwencji do nierozpoznania we wskazanym zakresie istoty sprawy, co skutkować musiało uchynieniem zaskarżonego wyroku

i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Reasumując zaskarżony wyrok jest wadliwy i dlatego apelację powódki jako uzasadnioną uwzględniono, orzekając jak w sentencji na mocy art. 386 § 4 k.p.c.

Rozpoznając ponownie sprawę Sąd Rejonowy weźmie pod uwagę zawartą powyżej ocenę prawną i w sposób prawidłowy przeprowadzi dowód

z przesłuchania powódki G. S. oraz świadka M. S. (2).

W toku postępowania zaktualizuje również informacje dotyczące sytuacji majątkowej i rodzinnej pozwanego, a orzekając ponownie w sprawie weźmie

pod uwagę, iż obowiązek alimentacyjny istnieje tylko wtedy, gdy znajduje to uzasadnienie w sytuacji materialnej i rodzinnej osoby zobowiązanej do alimentacji

i tylko w zakresie jej możliwości majątkowych.

SSR (del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk